

Arrest

nr. 31 959 van 24 september 2009
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 7 juli 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 31 januari 2007.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Vluchtrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Koerdische origine, afkomstig uit Kirkuk en heeft u de Iraakse nationaliteit. Uw vader zou aangesloten zijn geweest bij de Baathpartij en voor de Amn (veiligheidsdienst) hebben gewerkt. Sinds 1993 zou ook u zich hebben geëngageerd voor de Baathpartij. Zo zou u actief zijn geweest voor de ‘Jaysh ash Shaabi’ (Volksleger) en dit tot aan de val van het regime in 2003. Binnen de Baathpartij zou u zijn opgeklommen tot de rang van ‘nasir motaqadem’ (gevorderde aanhanger). Naast uw werkzaamheden voor de Baathpartij zou u als technicus hebben gewerkt voor de telefoonmaatschappij van de overheid. Na de val van het regime in 2003 zou uw familie Kirkuk zijn ontvlucht uit vrees te worden geveiseerd omwille van de vroegere werkzaamheden van uw

vader. Jullie zouden vanaf dan in Erbil hebben gewoond, alwaar u een winkel voor reparatie van elektrotoestellen opende. Op 04/02/2005 zou u zijn gecontacteerd door ene (R.), die wilde dat u met hem meeging om een televisietoestel te repareren. U zou echter door hem en twee andere personen zijn ontvoerd. Deze personen zouden tot de islamitische groepering 'Harakat Jihad Islami' hebben behoord, welke strijd voerde tegen de Amerikaanse bezetter. Ze zouden u een video hebben getoond van gegijzelden die werden onthoofd. Ze zouden uw medewerking hebben gevraagd om samen met hen bommen te fabriceren, daar u over een technische kennis beschikte om ondermeer bommen op afstand te kunnen laten ontploffen. U kon hen overtuigen dat u hiervoor technische plannen diende te halen. Hierdoor zou u na twee dagen zijn vrijgelaten met als doel deze plannen te bekomen. Bij uw thuiskomst zou u een klacht hebben ingediend bij de lokale autoriteiten, maar deze zouden dit niet hebben aanvaard en hebben verteld dat ze u geen bescherming konden bieden. Hierop besliste u het land te verlaten. U zou nog kortstondig naar uw winkel zijn teruggekeerd om een aantal zaken te regelen. Op 10/02/2005 zou u Irak hebben verlaten en naar België zijn gereisd, alwaar u op 03/03/2005 asiel heeft aangevraagd.

Ter staving van uw asielsrelaas legt u een CD-rom voor waarop een onthoofding door Harakat Jihad Islami is te zien, een kopie van uw nationaliteitsbewijs en een kopie van een schooldocument.

B. Motivering

Niettegenstaande de initiële ontvankelijkheidsbeslissing door de Dienst Vreemdelingenzaken dient na een grondig onderzoek van uw asielmotieven te worden vastgesteld dat er in uw hoofd niet kan worden gesproken van gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. U vreest actueel te worden vervolgd door de islamitische groepering 'Harakat Jihad Islami' omdat u niet bent ingegaan op hun voorstel tot samenwerking.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er ernstig kan worden getwijfeld aan uw verklaringen als zou u tot 10/02/2005 in Irak hebben verbleven. Toen u werd gevraagd welke verkiezingen/volksraadplegingen u heeft meegemaakt toen u nog in Irak was, haalt u aan dat er in april 2004 verkiezingen voor een nieuwe regering waren (CGVS p.23). U weet niet te vertellen of dit de laatste verkiezing was vóór u Irak verliet (CGVS p.24). In werkelijkheid vond deze verkiezing in Irak niet plaats in april 2004, maar wel op 30 januari 2005. Bovendien betreft het hier de eerste vrije verkiezingen in Irak en is het ongeloofwaardig dat u niet op de hoogte zou zijn van deze historische verkiezingen, temeer deze plaatsvonden enkele dagen vóór de aanvang van uw beweerde problemen (05/02/2005) en dus ook slechts een tiental dagen vóór uw vertrek uit het land (10/02/2005). Dat u, die beweerde vroeger zelf politiek actief te zijn geweest, hiervan niet op de hoogte zou zijn doet ernstige vragen rijzen aangaande uw aanwezigheid in het land op dat moment. Er kan dan ook ernstig worden getwijfeld aan uw beweerde problemen die zich net rond deze periode zouden hebben voorgedaan.

Verder dient te worden opgemerkt dat er ernstig kan worden getwijfeld aan uw verklaringen als zou u bij de Baathpartij betrokken zijn geweest. Zo is uw kennis aangaande het Baathregime en -partij enigszins beperkt voor iemand die ongeveer tien jaar actief was, de functie van 'nasir mutaqadem' had en wiens vader ook bij de Baathpartij was betrokken. Gevraagd om een aantal belangrijke feestdagen voor de Baathpartij op te noemen, geeft u aan dat er 'veel' waren. Toch bent u slechts in staat er twee op te noemen, namelijk Mehafaze (dag van bescherming Kirkuk) en de verjaardag van de president, welke u op 27/04 situeert (CGVS p.14). In werkelijkheid werd de verjaardag van Saddam Hussein op 28/04 gevierd en gevraagd wanneer de revolutie werd gevierd, dient u het antwoord schuldig te blijven (CGVS p.15). U bent ook van oordeel dat Saddam in 1973 officieel president werd, terwijl dit in werkelijkheid pas in 1979 gebeurde (CGVS p.15). Verder bent u wel in staat enkele rangen binnen de Baathpartij op te noemen, maar stemmen die niet geheel overeen met de werkelijkheid. Zo verklaart u dat uw vader 'rafiq hezbi' was en ook u bijna was opgeklimmen tot deze rang (p.13,14), terwijl dit in werkelijkheid geen rang is en niet meer betekent dan 'kameraad van de partij'. Ook blijft u uiterst vaag aangaande de concrete activiteiten van een 'nasir mutaqadem'. U beweert dat een 'nasir mutaqadem' geen specifieke taak heeft en enkel bevelen van hogerhand krijgt (p.13), terwijl in werkelijkheid elke rang binnen de Baathpartij specifieke taken had. Vervolgens blijft u ook uiterst vaag aangaande de activiteiten van uw vader. Hij zou bij de 'Amn' (Veiligheidsdienst) hebben gewerkt, maar bij welke 'Amn' hij precies was tewerkgesteld weet u niet. U kan verder niks aangeven over zijn concrete activiteiten (p.15-16). Er mag toch worden verwacht dat iemand die zich binnen de Baathpartij engageerde, die betrokken was bij de 'Jaysh ash Shaabi' (Volksleger), en die de zoon was van een Baathist, iets meer informatie hierover zou kunnen geven. Ten slotte legt u ook geen enkel begin van bewijs voor van de betrokkenheid van u en uw vader bij de Baathpartij en is het tevens niet zonder belang erop te wijzen dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord repte over uw jarenlange lidmaatschap bij deze partij. Er kan dan

ook moeilijk geloof worden gehecht aan uw beweerd Baathprofiel. Hierdoor kan ook moeilijk geloof worden gehecht aan uw verdere asielrelaas. U haalde immers dit Baathprofiel aan als één van de redenen die de aanleiding waren tot uw poging tot rekrutering door de 'Harakat Jihad Islami', daar ze ervan uit gingen dat u de nieuwe regering zou haten (CGVS p.17,26). De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is toegevoegd aan het administratief dossier.

Vervolgens dient te worden vastgesteld dat u ook aangaande uw beweerdde problemen met de 'Harakat Jihad Islami' tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u na uw vrijlating terug naar uw winkel ging en er een brief vond. Het zou een dreigbrief zijn geweest van de mensen van 'Harakat Jihad Islami' waarin stond dat u vermoord zou worden indien u niet terug zou keren. Na het lezen van deze brief durfde u helemaal niet meer naar huis keren (gehoorverslag DVZ p.13). Op het Commissariaat-generaal heeft u echter nergens melding gemaakt van deze dreigbrief. Zo haalt u aan dat u dacht dat ze u in het oog hielden, maar u had daar geen enkele concrete aanwijzing voor. U zou na uw vrijlating ook niks meer hebben vernomen van uw ontvoerders of hun organisatie (CGVS p.29). Deze omissie ondergraaft dan ook verder uw geloofwaardigheid.

Ten slotte legt u geen enkel begin van bewijs voor van uw beweerdde problemen. De door u voorgelegde CD-rom aangaande een onthoofding, betreft enkel algemene informatie die op het internet is te vinden, maar is onvoldoende om uw beweerdde problemen aan te kunnen tonen, of de appreciatie van uw asielsdossier te kunnen wijzigen. Uw nationaliteitsbewijs en schooldocument kunnen bepaalde aspecten van uw asielrelaas aantonen, welke hier echter niet in twijfel werden getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als Vluchteling kan worden erkend. "

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert aan dat de Commissaris-generaal onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn gegronde vrees voor vervolging. Hij verwijst hierbij naar de actuele situatie in Irak. Verzoeker werpt op dat niet eerst tot de ontvankelijkheid van de asielaanvraag besloten kan worden en dat daarna alsnog een beslissing tot weigering van de erkenning genomen kan worden, terwijl zijn dossier toch de hele tijd ongewijzigd is gebleven. Verzoeker verwijst naar het begrip "vrees voor vervolging" en stelt dat hij een coherent en consistent relaas heeft gemeld.

2.1.2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Verweerder repliceert terecht dat het feit dat een asielaanvraag initieel ontvankelijk werd verklaard, en dit volgens de toenmalig geldende procedurebepalingen, door het Commissariaat-generaal, niet wegneemt dat nadien in de gegrondheidsfase, eveneens volgens de voorheen geldende bepalingen, de door verzoeker aangehaalde feiten opnieuw dienen te worden onderzocht en geapprecieerd door de Commissaris-generaal. Deze appreciatie van de feiten gebeurt in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst in elk stadium van de procedure. Wanneer bij het onderzoek ten gronde blijkt dat deze feiten niet aannemelijk zijn, kan de Commissaris-generaal niet anders dan de hoedanigheid van vluchteling aan verzoeker weigeren.

Verzoeker onderneemt in zijn verzoekschriften niet de minste poging om de motieven van de bestreden beslissing concreet te weerleggen en deze blijven dan ook, gelet op de vaststelling dat ze steun vinden in het administratief dossier, onverminderd gehandhaafd. Verzoekers verweer is niet van die aard om de wettigheid van de motivering van de bestreden beslissing te weerleggen. In casu oordeelde de Commissaris-generaal terecht dat er geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers verklaringen dat hij tot 10 februari 2005 in Irak zou hebben verbleven. Bijgevolg zijn ook verzoekers beweerde problemen die zich daar rond deze periode zouden hebben voorgedaan niet geloofwaardig. De bestreden beslissing stelt verder terecht dat er geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers betrokkenheid bij de 'Baath'-partij en dit omwille van zijn beperkte kennis dienaangaande. Tevens blijkt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot zijn problemen met de 'Harakat Jihad Islami'. Naast een uiteenzetting van verzoekers vluchtrelaas bevat de bestreden beslissing gedetailleerde overwegingen die de beslissing afdoende motiveren.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

2.2.1. Verzoeker stelt dat hem de subsidiaire beschermingsstatus toegekend dient te worden. Hij verwijst naar de algemene moeilijke situatie in Irak.

2.2.2. Behoudens de vaststelling dat verzoeker niet aantoonde dat hij tot februari 2005 in Irak zou verbleven hebben (zie sub 2.1.2.), zodat hij zijn verblijfplaatsen voor de indiening van zijn asielaanvraag niet heeft aangetoond en diens gevolg evenmin het daaruit voortvloeiende risico op ernstige schade, repliceert verweerder terecht dat verzoeker verklaarde dat hij in april 2003 uit Kirkuk gevlucht is en sindsdien in de provincie Erbil in Noord-Irak woont. Zoals blijkt uit de informatie die verweerder in bijlage bij de nota voegt en waaromtrent ter zitting verklaard wordt dat deze nog steeds actueel is, is de situatie in Noord-Irak op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van veralgemeend, willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. De subsidiaire beschermingsstatus dient aan verzoeker te worden onzegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig september tweeduizend en negen door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS